

φεῦμα ὡς δύο βέλη. Ἀλλ' αἴρυντος δὲ δοῦλος εἶδε τὸν Ἀντίονον ἀνεγειρόμενον καὶ ἀναρρίπτοντα τὰς κώπας του εἰς τὸν ἀέρα. Ταυτοχρόνως δὲ ἦκουσεν ἀναφωνόμενον καὶ τὸ σύνομα τῆς Σελήνης, καὶ ἐπειτα δὲ Νεῖλος ἐδέξατο ἐν τοῖς κύμασί του τὸ κάλλιστον πάντων τῶν θυμάτων.

Οἱ Ἀδριανὸς ἐτέλεσεν εἰς τὸν εὐνοούμενόν του κηδεῖσαν μεγαλοπρεπεστάτην, τὸν κατέταξεν ἐν τοῖς θεοῖς καὶ ἡ λατρεία του ἐπανηγυρίσθη ἐν ὅλῃ τῇ Αὔτοκρατορίᾳ.

[Ἐκ τῶν τοῦ Γεωργίου "Ἐθερζ].

** Φ.

Η ΠΥΡΑΜΙΣ ΤΟΥ ΧΕΟΠΟΣ

Ἡ μεγάλη πυραμίς, ἡ πυραμίς τοῦ Κέοπος, ἀνυψοῦται εἰς ὅλιγων χιλιομέτρων ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ Κατέρου. Πηρὸς αὐτὴν ὑπάρχουσι καὶ δύο ἄλλαι, μικρότεραι ὅμως, πᾶσαι δὲ ἔχουσι τοιαύτην θέσιν, ὡς τε τέσσαρες αὐτῶν πλευραὶ εἰνες ἐστραμμέναι πρὸς τὰ τέσσαρα κύρια σημεῖα τοῦ ἔριζοντος. Εἶναι δὲ τεταγμέναι λογίως, παρουσιάζουσαι γωνίαν ἡ μία πρὸς τὴν ἄλλην.

Ἡ μεγάλη πυραμίς εἰνες ἡ πρὸς βορρᾶν κειμένη, αὗτη δὲ εἶνε ἡ συνήθιστη ἀναβλίνουσιν οἱ περιηγηταί. Ἡ ἀνάβασις δὲν εἶνε τόσον δύσκολος ὅσον κοπιώδης, γίνεται δὲ πάντοτε τῇ βοηθείᾳ διδηγῶν Βεδουΐνων. Εύκολωτέρα εἶνε ἡ ἀνάβασις διὰ τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς, τῆς πρὸς τὸ Κάτιον ἐστραμμένης, ἐφ' ἣς φαίνεται ὡς τις γυγάντειος κλίμακ ήρει πωμένη, ἀποτελουμένη δὲ ἐκ βαθμίδων ἀνίσων καὶ πολὺ νψηλῶν, τὰς δυοῖς αὖθινατον εἶνε νὰ διαστελίσῃ τις ἄνευ τῆς βοηθείας τῶν χειρῶν καὶ τῶν γονάτων του, καὶ ταύτοχρόνως ἀνασυρόμενος μὲν ἐκ τῆς χειρὸς, ὥθιούμενος δὲ διποτενες ὑπὸ τῶν διδηγῶν του.

Ἡ κορυφὴ τῆς πυραμίδος εἶνε ἐσχηματισμένη εἰς εἶδος τετραγώνου δροπεδίου δέκα περίπου τετραγωνικῶν μέτρων. Ἡ ἐπιφάνεια αὐτοῦ ἦτο ἄλλοτε πολὺ μικροτέρα, μέχρι τῶν χρόνων, καθ' οὓς οἱ καλίφαι ἀφήρεσαν τὸ ἀνώτερον τῆς πυραμίδος μέρος καὶ τὰ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρων Βιθμίδων ἀντερείσματα, μεταχειρισθέντες τὸ δικιόνον τοῦτο εἰς κτίσιν τοῦ Κατέρου.

Ἡ ἐκ τῆς κορυφῆς τῆς πυραμίδος θέα εἶνε, λέγουσιν, ἀπαράμιλλος.

Μακρὰν φαίνεται δὲ Νεῖλος ἐξελισσόμενος διὰ μέσου τῆς πεδιάδος, ἐφ' ἣς φαίνονται ἐσπαχμένα ὡς κηλεῖδες λευκόφριαι τὰ χωρία· μικρότερον δέ τι διαφένεται ἡ πόλις του Κατέρου μετὰ του φρουρίου, τῶν μικρέσθιων καὶ τῶν ἐρυθρῶν θόλων τῶν τζαμίων της· καὶ πέραν, εἰς τὸ βάθος, ἡ ἔρημος μὲ τὸν ἀχανῆ αὐτῆς δρίζοντα.

Τὸ κάθετον ὕψος τῆς πυραμίδος εἶνε 422 ποδῶν ἢ 137 μέτρων. Υπελογίσθη δὲ ὅτι διὰ τῶν λίθων, οἵτινες ἐχρησίμευσαν εἰς οἰκοδομὴν αὐτῆς, θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ κατασκευασθῇ στερεὸν τεῖχος 6 ποδῶν ὕψους περιλαμβάνον διλόκληρον τὴν Ἰσπανίαν.

Κυρία X**

ΔΑΝΕΙΟΝ ΗΝΕΥΜΑ

Ἐν τῷ δικαστηρίῳ.

Οἱ κατηγορούμενος εἶνε τετραπερασμένος τις κλέπτης, ἔξαρις ἡδη καταδικασθεὶς διὶς ἄλλας πράξεις του.

Ἄγαρ ἦλθεν ἡ σειρὰ τῆς δίκης του,

— Κύριε παρέθηρε, λέγει, ὁ δικηγόρος μου εἶνε διδιάθετος, διὰ τοῦτο ζητῶ ἀναβολὴν τῆς δίκης.

— Ἀλλὰ συιελήρθης ἐπ' αὐτοφώρῳ, μὲ τὸ χέρι εἰς τὸ θυλάκιον τοῦ κατηγόρου. Τί εἰμι ποτε νὰ εἰπῃ ὁ δικηγόρος εἰς ὑπεράσπισιν σου;

— Ισα, ίσα, διὰ τοῦτο εἴμαι περίεργος καὶ ἐγὼ νὰ τὸν ἀπούσω, κύριε πρόθερ.

ΑΛΗΘΕΙΑ

Ἡ πρωτίστη τῶν ἔθυμων ἀρετὴ εἰς τοῦτο συνισταται, τὸ νὰ παρακενάζωσιν ἐκάστοτε τὰς δυνάμεις αὐτῶν εἰς τρόπον ἀνάλογον πρὸς τὰς δυνάμεις, καθ' ὃν ἔχουσιν ν' ἀντιπαραταχθῶσιν. Οἱ κλέφται καὶ οἱ ἀρματωλοὶ ἡσαν ἐνάριψιλοι κατά τα τὸν διπλισμὸν καὶ τὸν τρόπον τοῦ πολεμεῖν πρὸς τοὺς κατ' ἐκενὸν τοῦ χρόνου ἀσυντάκτους ὄχλους· τῶν πολεμιών καὶ ἔχοντες πρὸς τούτους τὸ ἥμικλὸν πλεονέκτημα τῆς φιλοτιμίας καὶ τῆς φιλοπατρίας, πολλάκις ἔτρεψαν αὐτούς. Τὰ δὲ σκάφη τῶν τριῶν γνωτικῶν νήσων, δισφέλαφρά καὶ ἀντιπαρακενάλομενα πρὸς τοὺς ὅγκους τῶν τουρκικῶν δικρότων καὶ φρεγάδων, παρακλαδόντας ὅμως εἰς ἐπικουρίαν αὐτῶν τὸ φορεόρδων τῶν πυρπολικῶν ὅπλων, καὶ ἐπιτηδεύστερον μὲν χειριζόμενα, ἐκθυμούστερον δὲ κυθερωνώμενα καὶ τολμῶντα τὰ πάντα, δπως μόνην ἡ πρὸς τὴν πατρίδα ἀφοσίωσις τολμᾷ, ὥδυνηθησαν πολλοὺς μὲν ἐκ τῶν κοιλοστῶν ἐκείνων νὰ καταστρέψωσι, πλειστάκις δὲ νὰ ἴδωσιν αὐτοὺς προτροπάδην πρὸς αὐτῶν φεύγοντας. (Παπαρρηγόπουλος).

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Πρὸς καθαρισμὸν εἰκονογραφίας ἐπὶ χάρτου, κιτρινισμένης ἐκ τοῦ χρόνου ἡ ἐρδυπωμένης, δυνάμεις νὰ μεταχειρισθῶμεν τὸ ἐπόμενον μέσον, ζεπερθεωρεῖται ἐκ τῶν καταλληλοτέρων. Θέτομεν τὴν εἰκονογραφίαν μεταξὺ δύο φύλων λευκοῦ χάρτου, ὃν τὴν ἐξωτερικὴν ἐπιφάνειαν ἐπιπάσσομεν διὰ κόνεως ἔηρᾶς χλωρούγου ἀσέβεστου, οὕτω δὲ θέτομεν αὐτὰ ὑπὸ στοβάδα βιβλίων, δπού τὰ ἀφίνομεν ἐπὶ τινα χρόνον. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἡ χλωρούγος ἀσέβεστος ἐξαλεῖφε τὸ πρόσθετον χρῶμα, χωρὶς νὰ βλάψῃ τὴν εἰκονογραφίαν. Διὲ εἰκονογραφίας μεγάλης ἀξίας ἀνάγκη νὰ μεταχειριζόμεθα τὸ μέσον τοῦτο μετὰ πολλῆς προσοχῆς. Φρόνιμον δὲ εἶνε νὰ κάμηη τις δοκιμήν τινα πρῶτον ἐπὶ ἀντικειμένου ἀνευ ἀξίας, καὶ εἴτα νὰ ἐπιχειρῇ τὸ πείραμα ἐπὶ ἐκείνου, τὸ διποίον θέλει νὰ καταρίσῃ.